

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۰۴ مارچ ۲۰۲۱

بازی جدید با بازی کن قبلی!

۱

چهارشنبه- ۱۳ حوت ۱۳۹۹ - کابل: «کابل (پژواک، ۱۳ حوت ۹۹): وزارت امور خارجه امریکا قبول کرده که زلمی خلیلزاد در سفر اخیر خود به کابل، با رهبران افغانستان، علاوه بر انتخاب های دیگر، در مورد طرح حکومت همه شمول نیز گفتگو کرده است.»

خبر فوق کدام نکاتی را بیان می دارد:

- ۱- توظیف مجدد "زلمی خلیلزاد" به پیشبرد روند مذاکرات صلح در افغانستان بدین معناست:
* - تلاشهای "غنی احمدزی" که "زلمی خلیلزاد" را شخص نامطلوب اعلام داشته و دستش را از مداخله در امور افغانستان کوتاه سازد، شکست خورده بی نتیجه ماند،
* - یکی از مشکلات اساسی امریکا در برخورد به قضایای افغانستان، کمبود کادرهای استخباراتی-سیاسی آگاه و متعهد به حفظ منافع امریکاست، از همین رو ناگزیر است نمایش رسیدن کفگیر به ته دیگ را همگانی ساخته، از افراد سوخته و منفوری چون "خلیلزاد" بار دیگر استفاده نماید.
* - آغاز بازی جدید به وسیله "خلیلزاد" بیانگر آن است که افرادی از قماش "خلیلزاد" به هر اندازه که خود بزرگنمایی کنند، و خود را صاحب تفکر معرفی دارند، چیزی بیشتر از مهره های بیجان و بی مقدار در روی تخته شطرنج سیاسی افغانستان و جهان نیستند، مهره هایی که فقط به اراده بازیکنان اصلی می توانند در هر جهتی که آنها خواسته باشند، حرکت نمایند نه چیزی بیشتر از آن.
- ۲- طرح جدید بیانگر آن است که تمام تلاشها، جروبحث ها و نشست و برخاستهایی که سرانجام به امضای موافقتنامه "دوحه" انجامید، به حساب گفته مردم کابل "قصه اش مفت شد". یعنی تمام آنچه در جریان مذاکرات بین امریکا و طالب ظاهراً حل شده بود، به جز آن قسمتی که به رهائی ۵۰۰۰ زندانی طالب انجامید، بقیه کمترین ارزشی ندارد.
- ۳- طرح جدید امپریالیسم امریکا با محتوای تشکیل یک حکومت مشارکتی انتقالی زیر نظر ملل متحد که نمایندگان ارگ من جمله "حمادالله محب" صرف به تضمین عملی آن دلوایی نشان دادند، ثابت ساخت که امریکا پذیرفته است، قضیه افغانستان کیکی نیست که به مثابه عصرانه لذیذی صرف از جانب امریکا و یگانه شریکش یعنی طالب تناول گردد،

بلکه دیگ خیراتی را مانند است که تمام "چکه چور" های داخلی و خارجی با ظرف های خرد و بزرگ شان منتظر باز شدن سردیگ اند. این که ملل متحد قادر خواهد شد با کفگیر خود به ظرف هر "چکه چوری" سهمی بیندازد و یا هریک از "چکه چوران" تلاش خواهد نمود تا با داخل کردن ظرف خودش در دیگ سهمی بردارد، هنوز معلوم نیست. در نتیجه هیچ کسی گفته نمی تواند که سرانجام چه نوع تقسیمی صورت خواهد گرفت، آیا دیگ پا برجا خواهد ماند و یا نتیجه آن چپه شدن دیگ و آغاز منازعات جدید خواهد شد، هنوز زود است در مورد قضاوت کرد.

۴- طرح حکومت مشارکتی انتقالی جدید از جانب "خلیلزاد"، بیانگر آن است که وقتی "کابلوف" در روز های گذشته عین مطلب را بیان داشت، همان طوری که خودش تذکر داده بود که با چین و "خلیلزاد" در زمینه توافقاتی وجود دارد، حرف مفت و بیجا نبود، بلکه باز هم این قدرت های بیگانه اند که در غیاب مردم افغانستان و حتا دولت دست نشاندۀ خودشان برای ما حاکمیت جدید مطرح می نمایند.

۵- هرچند از صحبت هائی که بین "غنی احمدزی" و "خلیلزاد" صورت گرفته چیزی به بیرون درز ننموده، مگر عکسهای نشر شده از آن دیدار که فضای دوستانه و صمیمانه با لبخند های پیروزمندانه از هر دو جانب را به بیننده نشان می دهد، بیانگر آن است که "غنی احمدزی" سرانجام پذیرفته است که می باید مطابق برنامه و طرح ارباب حرکت نماید و بیش از دم از ایستادگی تا پای جان نزند. به علاوه نفس تضمین خواهی "محب" دال بر آن است که باند ارگ اینبار تسلیم اراده "خلیلزاد" و واشنگتن شده اند.

این وضعیت جنب و جوش مضاعفی را در بین "چکه چوران" اسلام سیاسی و آنهائی که در ازای جنایاتی که در حق خلق افغانستان و خیانت هائی که در حق کشور نموده اند، خود را بیشتر مستحق فرمانروائی می دانند، به وجود آورده، دور از انتظار نیست که تمام آنها از شرکت در میدان "چور جدید" به مثابه چانس جدید استقبال نمایند.

این که طرف دیگر قضیه یعنی طالب از چنین طرحی چه برداشتی خواهد نمود و چه عکس العملی نشان خواهد داد، باشد برای قسمت دیگر.

ادامه دارد